

גיליון 453 יום ה' 22 במאי 2008

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

תאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

שורת מינויי בכירים ברשות המסים // חוזר מ"ה: תכנוני מס החייבים בדיווח.

דומה זקן לילד/ועוד על פרי הפסיקה בעניין ורד פרי.

ביטוח לאומי – הקצאת מנויות לעובדים // **שבח** – פטור ממס שבח במכירת חלקים בדירת מגורים // **מע"מ** – הארכת מועד להגשת השגה.

מחוזי מרכז עובר ללוד !! // רכבי יוקרה "שחורים" !! // מפ"ל ברשות המסים // כתבי בי-דין אלקטרוניים // חנוכת בית לשכת רוה"ח.

עדכונים מהשטח

שורת מינויי בכירים ברשות המסים

למודיעין שטח וחקירות חולון וזאת בנוסף על תפקידו כפקיד שומה חולון.

◆ **אייל הררי** (40) נבחר לתפקיד **סמנכ"ל בכיר למינהל ביחידת שעם**- יחידת המחשוב המספקת מערכות מידע ושרותי מידע ממוחשבים לרשות המסים. הררי מחליף בתפקידו את עובדיה צמח שפרש לאחרונה לגמלאות. הררי, בהכשרתו, טכנאי מדופלם במגמת הנדסאות שימש בתפקידו האחרון כמנהל גף רכש ולוגיסטיקה של תחום המחשוב בשעם וכן שימש בעשר השנים האחרונות כיו"ר ועד עובדי שעם.

◆ **שלומי מרק** (43) נבחר לתפקיד **סגן פקיד שומה אילת**. מרק שימש בשנים האחרונות כרכז חוליית חברות וניכויים מחליף את רו"ח יוסף רויסמן שפרש לגמלאות.

◆ **מערכת העיתון מברכת בברכת מזל טוב** ודרך צלחה בתפקידיכם החדשים

◆ **יהודה נסרדישי**, מנהל רשות המסים בישראל, הודיע ביום 19.5.08 על שורת מינויים חדשים של בכירים ביחידות רשות המסים, שנבחרו לתפקידם במכרזים שנערכו בימים האחרונים:

◆ **אהרון ניצינסקי** (56) נבחר לתפקיד **פקיד שומה חקירות ירושלים והדרום**. בשש עשרה השנים האחרונות שימש ניצינסקי בתפקיד סגן פקיד השומה ביחידה ולפני כן מילא שורת תפקידים בחטיבת החקירות. ניצינסקי שהינו בעל תואר שני במינהל ומדיניות ציבורית משרת ברשות המסים מזה 33 שנה. בתפקיד פקיד שומה חקירות ירושלים והדרום שימש עד כה רון חכם שמונה לאחרונה לתפקיד פקיד שומה חקירות תל-אביב.

◆ **אהרון עוז** (47) נבחר לתפקיד **מנהל היחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות חולון**. עוז שימש בשלוש השנים האחרונות בתפקיד סגן פקיד שומה חקירות תל-אביב ולפני כן כיהן כסגן פקיד שומה ירושלים 2. בתקופה האחרונה שימש ד"ר חיים גבאי כממלא מקום מנהל היחידה הארצית

חוזר מ"ה: תכנוני מס החייבים בדיווח

הפעולות שהן תכנון מס החייב בדיווח כפי שאושרו על ידי ועדת הכספים של הכנסת בתקנות **מס הכנסה (תכנון מס החייב בדיווח) (הוראת שעה)**, התשס"ז-2006.

◆ ביום 19.5.08 פורסם **חוזר מס הכנסה 2/2008 בענין: תכנוני מס החייבים בדיווח**. מטרת חוזר זה הינה לסקור את הוראות הסעיפים הרלבנטים ולהציג את רשימת

דומה זקן לילד / ועוד על פרי הפסיקה בענין ורד פרי מאת : זיו שרון, עו"ד. דר' אלתר ושות' עורכי דין.

אלטוביה בעניין ורד פרי, בין עבודות בית שונות המוטלות לעתים בנוסף על אותו עובד שאין להתיר בגינן את ההוצאה, לבין עבודות הקשורות בטיפול באותו קשיש.

עולה השאלה אם יש לתאם חלק מהשכר בגין חלק משעות היממה שאיננו נופל על שעות העבודה של בן המשפחה, כיוון שבניגוד לילד, הצורך בהשגחה לגביו הוא רציף ומלא, לעיתים אך יותר מאשר בילד. גישה מקלה תאמר כי אף את המרכיב היחסי של שכר העובד הסייעדי בגין שעות הלילה יש להתיר, כיוון שאחרת איך יוכל בן המשפחה לצאת לעבודתו. לעומת זאת, גישה מחמירה תאמר שגם לגבי ילד נדרשת השגחה על ידי ההורה בלילה, אך אם קיימת אופר בבית ההוצאה לא תותר. גם כאן לא נכריע בסוגיה.

◆ כמו כן, מעבר לסוגיית המרכיב היחסי של שעות היממה אשר נדונה ביחס לעבוד בביתו של הקשיש, עולה השאלה ביחס לקשישים אשר אין ברירה אלא להחזיקם במוסד סיעודי, האם הציבור חייב להשתתף בכל הוצאת בן המשפחה, דהיינו האם יש להתיר כל הוצאה של החזקה במוסד יוקרתי. לטעמנו יש לפעול בדרך יחסית המתירה אחזקה במוסד סביר בדומה לקביעת כבוד השופט אלטוביה בעניין ורד פרי.

עם זאת, בשונה מפסק הדין בעניין ורד פרי, נראה כי עניין ההעשרה שנדון ביחס לילדים והתיאום בגינו, איננו רלבנטי להחזקת הורים כאמור, אך תיאום האוכל עדיין הינו רלבנטי ביחס להורים.

◆ נציין, כי הגם שסעיפים 44 ו-45 מתיירים נקודות זיכוי לקרוביהם של מעוטי היכולת, אין בכך כדי לשלול את ההוצאה בדיוק כפי שגם לילדים יש נקודות זיכוי, ונקודות זיכוי אלו אינן חלופיות להתרת ההוצאה.

◆ שאלה נוספת העולה בנסיבות העניין, האם יש להבחין בין מי שעובד מביתו לבין מי שמפיק את שכרו מעבודה מחוץ לביתו ולהתיר את ההוצאה אך ורק לאחרונים ולא לראשונים. סוגיה זו רלבנטית גם לעניין הוצאות הטיפול בילדים. לטעמנו, לא צריך להיות הבדל רלבנטי במיקום מקום העבודה. גם אדם העובד מביתו לא יוכל לעבוד ולהפיק את הכנסותיו אם יטפל תוך כדי בילדו הנתון להשגחתו או בהורה הנתון להשגחתו. דומה, כי נושא זה הינו עדיין בחיתוליו תרתי משמע או תלתי משמע.

◆ אימרה זו, הלקוחה מהאידייליה של המשורר הלאומי שאול טשרניחובסקי, מתאימה גם לתוצאות הפסיקה האחרונה בענין התרת הוצאות מטפלת, ביחס להחזקת הורים במסגרות סיעודיות תוך אפוטרופסות חוקית לפי דין, של ילדים על הוריהם המבוגרים. מקרים מעין אלה קורים, לא עלינו, ולצערנו עם התבגרותם של קרובי משפחה.

קורה לא אחת כי מבוגר נזקק להשגחה המתמדת ולאפוטרופסות, ולא ניתן להשאירו לבדו. במקרים הפשוטים יותר הפיתרון הינו עובד סיעודי (בדרך כלל עובד זר מאחת מארצות הניכר במזרח אסיה או מזרח אירופה), אשר נמצא עם המבוגר בביתו של המבוגר, בין אם בבית עצמאי ונפרד של המבוגר, ובין אם בבית דיור מוגן כלשהו.

במקרים המורכבים ביותר, המדובר במבוגרים אשר חייבים השגחה מתמדת במחלקה סיעודית, בין אם הגיעו למחלקה סיעודית זו מביתם העצמאי או הועברו מדיור עצמאי בדיור מוגן למחלקה הסיעודית.

יצוין כי המוסד לביטוח לאומי ממילא מפעיל 6 מבחנים כדי לבדוק את דרגת אי העצמאות של אותם מבוגרים.

◆ לטעמנו, אין מקום להבחנה בין ילדים להורים בנסיבות בהן הדין מחייב השגחה, ומטיל אחריות על אי השגחה.

השאלה הראשונה שעולה הינה האם בנסיבות הפסיקה, המונח הדין מטיל אחריות על השגחה חל רק מקום שהאפוטרופסות החוקית על המבוגר הועברה בתוקף צו לידי בן משפחתו, או שמא אחריות זו חלה גם ללא אפוטרופסות חוקית. לא נכריע בכך ברשימה זו.

עם זאת לטעמנו כאמור, יהא אשר יהא היקף החובה כלפי הקשיש ויהא אשר יהא מקורה, גם בנסיבות של צורך בטיפול בבן משפחה קשיש בנסיבות האמורות, ההעזרות באחרים לטיפול בקשיש נועדה לאפשר לאותו בן משפחה, בין היתר, לצאת לעבודתו בלי שיפר חובה חוקית כלפי הקשיש. היעדר סיוע מסוג זה לבן המשפחה משמעו העדר יכולת לצאת לעבודה, ממש כמו ביחס לדרדקים שעדיין בחיתוליהם (ייתכן וגם ההורים).

בבחינת היקף ההוצאה יש לזכור את 2 סוגי ההוצאות התלויות ברמת העצמאות של אותו קשיש. אם המדובר בדרגה נמוכה יחסית של תלות והמדובר רק בעובד סיעודי, יש כמובן לעשות הבחנה בדומה לקביעת כבוד השופט

הקצאת מניות לעובדים – ביטוח לאומי
ב"ל 10133/06, 10134/06 בנק מזרחי נ' ביטוח
לאומי-סניף ירושלים.

◆ הבנק אינו רשאי, לפי האישור, לנכות הוצאת שכר בגין ההטבה ואף לא מחויב במס שכר בגין ההטבה. מכאן נלמד, כי הצדדים אינם רואים בהטבה כהכנסה מעבודה, ולכן לא ניתן להכיר בה כהוצאה של הבנק עבור שכר. אילו ראה הבנק בהטבה כהכנסה מעבודה, הרי שמן הסתם, ההטבה הייתה ניתנת לעובדים כפונקציה של העבודה. רוצה לומר, הואיל וכל העובדים זכאים להטבה שווה, ללא קשר להיקף העבודה או שנות העבודה, הרי שלא מדובר בשכר עבור עבודה, אלא תמורה שהיא פונקציה של השתתפות העובדים בבעלות על הבנק.

◆ אף על פי ההקשר התעשייתי, בעניין מיסוי הטבות לעובדים במניות החברה בה הם מועסקים במסגרת הליך הפרטה, יש לציין, כי הרווח של העובדים מההפרטה הוא רווח הון, כתוצאה ממכירת החברה, במקרה זה – הבנק, למדינה. זכותו הקניינית של העובד למקום עבודתו הוכרה זה מכבר בפסיקה. כשמקום העבודה נמכר, בהליך של הפרטה, שנועד ליתן רווח לחברה, הרי שגם העובד, כשותף בבעלות על החברה, מרוויח. הרווח כתוצאה מההפרטה או המכירה, הינו רווח הון, ולא הכנסה מעבודה. אף לדברי ב"כ הנתבע, ממועד תום תקופת החסימה יש לראות בהטבה כהשקעה פרטית של העובד שפירוטיה הונויים. אלא, לטענת הנתבע יש לחייב את העובדים בדמי הביטוח, במועד תום תקופת החסימה. לטעמנו, הואיל ובמועד תום תקופת החסימה, מקבל העובד את המניה לידי, היינו, את העץ ולא את הפרי, נוצר לעובד רווח הון ולא הכנסה מעבודה.

◆ אשר לטענה, כי מעמד המדינה בהקצאת המניות לעובדי הבנק, הינו מעמד של מעביד, הרי שאין לקבל טענה זו. ההטבה שניתנה כאמור, אינה בעד עבודה, אלא בעד הסכמת העובדים להפרטת הבנק. משלם ההטבה, אינו המעביד – הבנק, כי אם המדינה, ומהות ההטבה, הינה בהתאם, הכנסה שאינה הכנסה מעבודה. יש לציין, כי אין בחוק חובה, כי יתקיימו יחסי עובד מעביד בין מי שמקצה המניות – המדינה, לבין הניצע – עובדי הבנק. במסגרת ההפרטה, ולא מדובר אם כן, בהטבה של מעביד לעובד במסגרת יחסי עובד מעביד.

התוצאה:

◆ התביעה התקבלה.

ניתן ביום: 11.5.08.

ב"כ התובעים: עו"ד ג. עמנואל ועו"ד א. צוקרמן.

ב"כ הנתבע: עו"ד א. בלוס.

◆ בשנת 1998 ביקשה המדינה למכור מניות בנק המזרחי שבעלותה לציבור (הפרטה). במסגרת ההפרטה קיבלו עובדים של הבנק מניות אשר נשארו אצל נאמן בהתאם לסעיף 102 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א, 1961 (להלן: "**הפקודה**"), בין מס הכנסה לבין בנק המזרחי נערך הסכם באשר לאופן הצעת המכר של מניות התובעים לעובדים.

ביום 21.5.98 ניתן אישור נציבות מס הכנסה ביחס לתכנית להצעת המכר של מניות התובעים לעובדים הזכאים (להלן: האישור).

◆ לטענת התובעים, המדינה, בהסכמת הבנק, החליטה להחיל על ההטבה לעובדים בהקצאת מניות במחיר נמוך ממחירן לציבור, את הסדר המס על פי סעיף 102 לפקודה, בנוסחו לפני תיקון 132 משנת 2002. לפי סעיף זה, ההטבה מהווה רווח הון החייב **במס רווח הון** ואינה בבחינת "**הכנסת עבודה**" על פי סעיף 2(2) לפקודה. כן נטען, כי ההטבה שניתנה לעובדים אינה בעד "**עבודה**", אלא בעד הסכמת העובדים להפרטת הבנק, ומשלם ההטבה אינו המעביד, אלא המדינה.

לטענת הנתבע, הוראת סעיף 2(2) לפקודה, הינה הוראה רחבה, הכוללת כל טובת הנאה בעלת ערך כלכלי אשר צמחה לעובד מקיום יחסי עובד-מעביד, אף אם מדובר ברווח המתקבל שלא במישרין מחמת עבודתו. מכאן, שהטבה בדמות מניות/נניירות ערך, שהוענקו במסגרת יחסי עובד מעביד ללא תמורה או בתמורה מופחתת, נכנסת בגדרו של הסעיף ולכן חייבת בדמי ביטוח.

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים, כב' השופט א. אברהמי:

◆ הלכה פסוקה היא, שהמס עפ"י הוראות סעיף 102 לפקודה, לפני תיקונו, הינו מס רווחי הון. בית המשפט המחוזי קבע, **בעמ"ה 1172/02 חגי כץ נ' פקיד השומה תל-אביב יפו 3**, (להלן: פס"ד כץ), כי סעיף 102 לפקודה מכיר בקיומו של אירוע מס בעת מתן האופציה לעובד ופוסט אותו ממס, וכי אין לקבל את עמדת רשויות המס כאילו אופייה הפירותי של ההטבה ממשיך והולך אחר מועד ההענקה כך שמימוש האופציה הוא אירוע מס פירותי נוסף המהווה אף הוא הטבה מכוח יחסי עובד ומעביד. בית המשפט קבע, כי עצם מימוש האופציה לא מהווה אירוע מס ואירוע המס יחול שעה שתימכר המניה או האופציה עצמה וייחשב כאירוע מס הוני לאור לשון סעיף 102(ג) לפקודה והכללים שהוצאו מכוח סעיף 102 לפקודה.

פטור ממס שבח במכירת חלקים בדירת מגורים

וע 9007/08 פרופסור יובל אהרון גרוסמן נ' מנהל מס שבח מקרקעין חדרה

הסעיף עולה כוונת המחוקק, כי במועד אירוע המס של מכירת דירת המגורים, קרי ביום המכירה, יש למוכר דירה נוספת העומדת בתנאי סעיף 49ג, ואין חולק כי תנאי זה לא התקיים בענייננו. פרופ' הדרי כותב בספרו **מיסוי מקרקעין** כי: **"פרשנות מילולית לפי לשון החוק שוללת פטור במקרה כזה וקובעת את עיתוי החזקה האמורה ליום המכירה"**. כך אכן פסקה ועדת הערר בעמ"ש (ת"א) 70/84, כאשר מכר העורר בפטור חלק מהדירה, הקטן ממחציתה (לפני תיקון 34 לחוק) ולאחר מכן מכר דירה אחרת. נפסק, כי המוכר אינו זכאי לפטור לפי סעיף 49ב(2) לנוכח צירוף הוראותיהם של סעיפים 49ב(2) ו-49 לחוק. יחד עם זאת מציע פרופ' הדרי פרשנות מרחיבה המחילה את החזקה על פי סעיף 49 לחוק על כל תקופת 4 השנים עובר למכירה. פרופ' נמדר, בספרו **מס שבח מקרקעין הפטור לדירות מגורים**, כותב כי: "מטרת סעיף 49 לחוק היא להקל על הנישום ויש לפרשו כך שחלקה פחות מ-25% מדירה, לעולם לא יחשב כדירת מגורים נוספת בין במועד מכירת הדירה האחרת ובין במועד אחר. לא כך פרש בית המשפט הוראה זו. אחד המקורות החשובים להבנת מטרת החוק ותכליתו היא לשון החוק המביעה את כוונתו. המחוקק בענייננו השתמש בלשון הווה ולא בלשון עבר והביע בכך את כוונתו שהמועד הקובע הוא תאריך אירוע המס, קרי, מכירת דירת המגורים היחידה. בע"א 687/88 **מדינת ישראל נ' נאות סיני** נפסק, כי בהעדר נסיבות מיוחדות המקנות משמעות ספציפית לביטויים שבהם השתמש המחוקק, יש לתת למילותיו של חיקוק את מובן הרגיל בלשון הבריות ויש להימנע מלייחס לדברי המחוקק כוונה להטיב עם אחד הצדדים. והוא הדין בענייננו, אין להפך לשון "הווה" ברורה ללשון "עבר". הסמכות להמיר את הפטור ממס, שניתן במכירת הדירה הנוספת בחיוב במס כדי שניתן יהא להעניק פטור ממס במכירת הדירה הנ"ל, נתונה לסמכות מנהל מס שבח שבמחוזו נערך המכר ועל העוררים ליזום פניה אליהם בבקשה מתאימה כהצעת ב"כ המשיב.

התוצאה:

♦ הערר נדחה.

ניתן ביום 15.5.08.

ב"כ העוררים: עו"ד ב. בנימין.

ב"כ המשיב: פרקליטות מחוז חיפה.

♦ בתאריך 07/09/06 מכר העורר 7.5% חלקים שהיו בבעלותו בדירת מגורים (להלן: "הדירה הנוספת") בפטור ממס שבח, על פי הסעיפים 49ב(1) בשילוב עם סעיף 49 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח מכירה ורכישה) תשל"ג-1963 (להלן: "החוק"). בתאריך ה-17/06/07 מכרו העוררים דירת מגורים מזכה וביקשו פטור ממס שבח כדירת מגורים יחידה על פי סעיף 49ב(2) לחוק (להלן: הדירה הנ"ל). המשיב דחה את הבקשה לפטור ממס שבח במכירת הדירה הנ"ל מהטעם שהייתה לעוררים ב-4 השנים שקדמו למכירת הדירה הנ"ל בעת ובעונה אחת יותר מדירת מגורים אחת. עמדת העוררים היא כי בארבע השנים שקדמו למכירת הדירה הנ"ל הייתה להם דירת מגורים אחת והיא הדירה הנ"ל.

ועדת ערר (חיפה) - כב' הנשיא (בדימוס) מ. סלוצקי; חברי הוועדה: ג. יחזקאלי-גולן - ר"ח; א. שניאור - עו"ד:

♦ סעיף 49ב(2) לחוק מזכה בפטור ממס שבח דירת מגורים בתנאים מסוימים. הוראה זו לא תחול על מכירת חלק בדירה שהוא פחות מ-25% ממנה ועל דירה שהושכרה למגורים בשכירות מוגנת לפני 1/1/97. מסעיפים 49ב(2) לחוק עולה, כי סעיף 49ב(2) פוטר ממס שבח דירת מגורים יחידה בתנאים הבאים: 1. על הדירה להיות "דירת מגורים מזכה" 2. על הדירה הנמכרת להיות דירתו היחידה של המוכר בארץ או באזור 3. המוכר לא מכר בפטור דירה אחרת בתקופה של 18 חודשים שקדמו למכירה הנדונה 4. סעיף פטור זה אינו חל על חלק בדירה שהיא פחות מ-25% ממנה ועל מכירת דירה שהושכרה בשכירות מוגנת לפני יום 1/1/97. המחוקק התייחס למצב שבו למוכר יש דירה אחרת בנוסף לדירה היחידה הנמכרת וקבע בסעיף 49 לחוק, חזקה על דירת מגורים הקובעת, כי המוכר דירת מגורים יחידה לא יחשב לבעל דירה נוספת אם בבעלותו דירת מגורים נוספת שנתקיים לגביה אחד מהתנאים הקבועים בסעיף 49 לחוק, קרי, דירה שיש לו בה פחות מ-25% חלקים או שהושכרה בשכירות מוגנת לפני 1/1/97. במקרה דנן היה העורר הבעלים של 7.5% חלקים בדירה הנוספת שנמכרה בפטור מספר חודשים לפני שהעוררים מכרו את דירת המגורים היחידה. סעיף 49 קובע לעניין המועד הקובע, כי יראו את הדירה הנמכרת כדירת מגורים היחידה שבבעלות המוכר גם אם יש לו בנוסף על הדירה הנמכרת דירה שנתקיים לגביה אחד מתנאי הסעיף. מנוסח

הארכת מועד להגשת השגה
עש 1271/05 גאנם האני אבו נ' מנהל מע"מ

המערער בדבר אורכה של 30 יום, לא נסתרה במסגרת החקירה הנגדית.

◆ סעיף 82 לחוק קובע, כי מי שחולק על שומה רשאי להשיג עליה בכתב לפני המנהל תוך 30 יום לאחר שהומצאה לו הודעת השומה, או תוך מועד מאוחר יותר זה שהתיר המנהל מטעמים מיוחדים. מאחר והשומה נשלחה למערער בדואר רשום ביום 14/6/05, היה על המערער להגיש לכאורה את השגתו עד יום 20/7/05. המשיב הסכים לאפשר למערער להגיש את השגתו 30 יום מיום שנמסרה השומה לבא כוחו באופן ידני, כלומר עד יום 28/7/05. הבקשה להארכת מועד להגשת ההשגה וההשגה עצמה הוגשו רק ביום 6/10/05. מדובר אם כן באיחור של למעלה משלושה חודשים.

◆ במהלך החקירה הנגדית בפניי, עלתה גרסה שונה במקצת על פיה כאשר התבקש להגיע לחקירה היה אמור להיכנס לבית סוהר לשלושה חודשים. כל המסמכים היו בבית וכאשר חזר לחפש אותם, לא מצא שום דבר, שכן אמא שלו עשתה שיפוצים בבית. הוא גר אצל הוריו והם לא מבינים איפה הניירות. עדות זו אינה אמינה בעיניי ונראה כי נוצרה בדיעבד על מנת להצדיק את אי המצאת המסמכים במהלך כל השנים שעברו מאז 2005 ועד היום.

◆ מקובלת עליי טענתה של ב"כ המשיב, כי ניתנו למערער מאז שנת 2005 ועד היום הזדמנויות להציג את ספרי הנהלת החשבונות שלו ולשחזר לפחות חלק מהמסמכים שעל בסיסם ניכה את התשומות.

◆ לאור זאת, גם אם היה טעם כלשהו בהארכת המועד בשנת 2005, הרי שאין מקום לקבל כיום את ערעורו של המערער בעניין דחיית הבקשה להארכת מועד - כאשר במהלך כל השנים שעברו מאז 2005, לא עלה בידי המערער לשחזר מסמכים כלשהם לתמיכה בניכוי התשומות על ידו.

◆ יתרה מזאת, המערער העיד, כי כל ספריו נוהלו על ידי מנהל חשבונות ואליו נמסרו חשבוניות המס המקוריות, על פיהן ניכה את התשומות. למרות זאת בחר המערער שלא לזמן אותו לעדות בפני בית משפט. ההנחה היא כי עדותו לא היתה תומכת בגרסתו של המערער. די היה למעשה בכך על מנת לדחות את הערעור.

◆ טענת המערער בעניין ניכוי התשומות ללא מסמכים נבחנה אף היא ונדחתה ע"י ביהמ"ש.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ב"כ הצדדים: לא צויין.

◆ המערער הגיש ערעור על החלטת הממונה במע"מ רמלה אשר דחה את בקשתו להארכת מועד להגשת השגה על שומת תשומות לשנים 2004 – 2001. השומה נקבעה לפי סעיף 77 לחוק מס ערך מוסף תשל"ו-1975 (להלן: "החוק").

על המערער היה להשיג על קביעת השומה עד ליום 28/7/05.

◆ במסגרת נימוקי הערעור נאמר, כי לקראת אוקטובר 2005 הופיע המערער והסביר כי ניתוק הקשר נגרם בשל סכסוך חמולות ונקמת דם אשר מנעה ממנו לטפל בענייניו האישיים, כך גם בעניין הגשת ההשגה למע"מ רמלה. ביום 6/10/05 הוגשה בקשה דחופה למע"מ רמלה למתן אורכה להגשת השגה אשר נדחתה.

◆ נטען כי לממונה אין סמכות לדון בבקשה להארכת מועד להגשת השגה. זאת על פי הוראות סעיף 88(ה) לחוק, אשר קובע כי מי שערך את השומה, לא יחליט בהשגה עליה. לחלופין נטען כי הממונה לא התייחס לבקשה ולתצהיר וכי הנסיבות אשר פורטו בהם, מצדיקות מתן הארכת מועד. כמו כן נאמר כי בהודעה שנגבתה מהמערער נמסר על ידו כי ספרי הנהלת החשבונות שלו נמצאים בביתו והוא התחייב למסור אותם למשרדי מע"מ לצורך ביקורת, אולם הדבר לא נעשה. כמו כן, לא שוחזרו התשומות שנוכו, ולא נמסרו ספרי הנהלת החשבונות.

◆ סך החיוב במס תשומות לשנים 2004 – 2001 היה בסכום של 1.3 מיליון ₪.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו כב' הש' ד.קרת-מאיר:

◆ השומה עצמה נשלחה למערער בדואר רשום ביום 14/6/05, אולם דבר הדואר חזר כלא נדרש. אישור הדואר צורף כנספח ט' לתצהירו של משה מוראי, הממלא תפקיד של ממונה צוות ביקורת חשבונות בכיר במשרדי מע"מ רמלה (להלן: "מוראי").

◆ מוראי העיד כי מסר לבא כוחו של המערער העתק מהשומה והסכים לתת לו הארכת מועד להגשת ההשגה, כך שזו תוגש תוך 30 יום מהיום שנמסר לו העתק מהשומה.

מוראי העיד עוד בתצהירו, כי סוכם עם ב"כ המערער שעובר להגשת ההשגה, המערער ישחזר לפחות חלק מהמסמכים על בסיסם דרש ניכוי תשומות. למרות זאת, לא הוגשה ההשגה במועד שסוכם עם המערער ואף לא הומצאו למשיב כל מסמכים או תיעוד. עדותו של מוראי באשר להסכמה אליה הגיע עם ב"כ

העיתון המקצועי לענייני מסים

מפ"ל ברשות המסים

חטיבת שירות לקוחות בשיתוף מחלקת ארגון ומערכות מידע בנציבות מס הכנסה ומיסוי מקרקעין בהנחיית היחידה לאיכות ומצוינות ברשות, זכתה במקום הראשון בתחרות השנתית לצוותי שיפור ברשות המדינה שנערכה ע"י האגף לאיכות ומצוינות בנציבות שרות המדינה, על פיתוח והטמעת מערכת פניות לקוחות ("מפ"ל"). עשרה צוותים ממשרדי הממשלה ויחידות הסמך לקחו חלק בתחרות. התחרות בחנה בין היתר קיצור תהליכים ופישוטם, הגדלת תפוקה, צמצום ליקויים, קיצור זמני תגובה, תרומה ללקוח ולארגון, שימוש בכלים וטכניקות של עבודת צוות, מקוריות ויצירתיות ועוד. מערכת מפ"ל הינה מערכת ממוחשבת לטיפול בפניות לקוחות באמצעות האינטרנט והיא פותחה במטרה להתמודד עם ריבוי הפניות באינטרנט, במגמה לשפר את השירות ולייעל אותו, תוך הקטנת הצורך במפגש פרונטלי של הלקוח עם עובדי רשות המסים. המערכת מנתבת באופן אוטומטי את הפניות ישירות מהאינטרנט לגורם המטפל הרלוונטי, בהתאם לאופי הפניה ומהותה. כמו-כן, המערכת מאפשרת לכל פונה לברר את סטטוס הטיפול בפנייתו ומאפשרת לרשות להפיק דוחות בחתכי ביצוע שונים באופן המאפשר שליטה ובקרה ואיתור צווארי בקבוק.

כתבי בי-דין אלקטרוניים

עפ"י הודעת דוברת הנהלת בתי המשפט, החל מיום 18 במאי 2008, ניתן לפתוח בבימ"ש השלום בעכו, בבימ"ש השלום בקרית ובבימ"ש השלום בחדרה, כל הליך לפי תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 בלבד, בדרך של הגשת כתב בי-דין אלקטרוני לפי פרק ט"ז 3 לתקנות. בהשתתפות מנהלי רשות המסים, ביטוח לאומי, רשות ני"ע ועשרות רו"ח בכירים.

חנוכת בית לשכת רוה"ח החדש

אירוע חנוכת בית לשכת רואי חשבון המחודש ייערך ב- 26 ביוני בשעה 19:30 בבניין ברחוב מונטיפיורי 1 בתל אביב. הזמנות תשלחנה בקרוב.

מחוזי מרכז עובר ללוד ?!

ככל הנראה, שר המשפטים, פרופ' דניאל פרידמן, החליט לאחרונה, כי מקומו הקבוע של בית המשפט המחוזי במחוז מרכז, השוכן כיום (החל מ- 9/07), באופן זמני בהיכל המשפט בפתח תקווה, יהיה בעיר לוד. לכאורה מדובר בהפתעה, שכן לפי ההערכות אמור היה בית המשפט להישאר בפתח תקווה באופן קבוע. עוד עולה, כי התקציב למשכן הקבע כבר אושר ובנייתו צפויה לארוך כארבע שנים. תכנון המבנה החדש של בית המשפט יחל כבר בימים הקרובים ואישור הקמת המבנה יובא לאישור הממשלה באחת משיבותיה הקרובות. על פניו אחת הסיבות להחלטה זו הינה שהקמתו של בית המשפט המחוזי בעיר לוד יתרום ויחזק את העיר.

רכבי יוקרה "שחורים" ?!

בית משפט השלום בתל אביב שחרר תחת מגבלות את שי זגה מאזור ואת מאיר בן-צור מחולון, שותפים ב"הינומה מוטורס-החברה המרכזית לטרייד-אין" בחשד, כי חלק ניכר מהעסקאות שביצעו לא דווח לרשות המסים. עפ"י הודעת רשות המסים, במחלקת חקירות מס הכנסה תל אביב והמרכז, מתנהלת חקירה נגד החברה המתמחה במכירת רכבי יוקרה, רכבי שטח ורכבי ספורט יוקרתיים וכן ביבוא אישי של כלי רכב המאותרים בחו"ל על פי דרישת הלקוחות. מחיר כלי רכב עשוי להגיע עד למאות אלפי ₪. מהודעת הרשות עולה, כי בביקורת שערך משרד השומה חולון בספרי השותפות ובחשבונות הבנק שלה, התברר שהיקף העסקאות של העסק, הגיע לעשרות מיליוני ₪ לשנה, אך לשלטונות המס דיווחו החשודים על רווחים זעומים של כ- 100,000 ₪ לשנה ובחלק מהשנים אף על פחות מכך. על פי החשד, עסקאות רבות, חלקן בהיקף של מאות אלפי ₪ לעסקה, לא דווחו לרשות המסים. ביום 15.5.08 נפתחה חקירה גלויה נגד החשודים. מהודעת הרשות עולה, כי במהלך החקירה העידו לקוחות על עסקאות של קניית רכב מהחשודים, בעיקר במזומן, עסקאות שלא דווחו בספרי החשודים.

העיתון המקצועי לענייני מסים

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-696733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.